

THE END OF THE EPISTLE

ՀԱՊԵՏՆԵՐՈՒԽ ԱՄՊԻՍՆԱԿԱՆ ՕՐԵՆՔԸ

ՀԱՅՆԻ ՄԵ ԽՈՐՀՈՎԱՆԻԹԻԵՆԵՍԻ

Զեմ կարծիք որ Հապէշներուն ա-
մուսնական օրէնքին վրայ շատ հեղիսո-
ւած ըլլայ ձեզ, սիրելի ընթերցադ ։
Բայց հետաքրքրաշարժ է անոնց օրէնքն
այն՝ յաւիտենապէս հետաքրքրաշարժ
նիւթին՝ Ամուսնութեան վրայ երեք
տեսակ ամուսնութիւն ունին Հապէշ-
ները։

թիւն , որուն համոր երիտասարդ և
երիտասարդուհի ուրիշի հաւանութիւնն
ստանալու պէտք չունին :

թիւն, յորում երիտասարդ և երիտասարդունի զիբար կ'առնուն միայն ծնողաց հաւանովիւնն ստանալով :

մուսնութիւն , եկեղեցական արարողութեամբ , և անքակտելի :

կին երբ ուղեն կինան զիբար ձգել իստ
երկրորդ դրութեան, կինն երբ արձա-
կութիւն, էլզան զոյքին կամ հարստու-
թեան կէսն ստանալու իրաւունք ունի :

Ամուսնութեան երրորդ ձեւն ամենէն
պատուաւորն է։ Զիւար գոել չկայ ո՛
և է պատճառաւ կէս պաշտօնական
գրութեան մէջ։ Կինը կընոյ լժողու

իւր էրիկն , երւ սո օճիր մը զործած
ըլլայ . կամ երբ անուզլայ արքեցող
մըլլայ . թայց այս պարտադիմ մէջ ,
կի՞նը պարտի անմիջաւթէս տմուննանալ
ուրիշի հետ , և այս անգամ՝ կրօնա-
յին անլուծելի միութեամբ :

Կնիկնին մեռած այրեր չեն կրնար
պաշտօնական ամուսնութիւն կնիքի վե-

պաշտօնական առողջապահութեաւ ի գույք
ըստին: Բայց այրի մատչած կիներ կա-
րող են նորէն ամուսնանալ: Սոյս կա-
նոնէ միակ բացառութիւնը կ'ըլլայ թա-
գաւորին համար, երբ զաւակ ունեցած
չըլլայ առաջին կնոջմէն: Հապէշաց արդի
թագուհին թայթու արդէն հինգ ա-
մուսին ունեցած է, և Մենելիք իւր վե-
ցերորդ այրին է:

Այս Հապէջ սովորով սովորութիւնը հաւա-
նօքէն բարբարութեան թուլին ձեզ, ո-
րովիշեմեւ կը տարրերին մեր ամուս-
նական սովորոյթներէն: Բայց իլօք Հա-
պէջներուն ըրածը շատ չի տարրերիք
ինքզինքնինքաղաքակիրթ համարող շատ
քրիստոնեալ մի ժողովուրդներու սրածէն:

քրբառոսամյ մը օնկովորդուրու ըստածն
ամուսնական գործերու մէջ : Հապեցա-
կան ամուսնութեան տռաղին ձեւն
հոգնանիութեանն է՝ զբական ձեւի վե-
րածուած : Քանի որ բարբերուն մէջ ար-
դէն կայ, Հապեցը տեսակ մը ծանու-

ցեալ գրութիւնան կերպարանն տուեր են
ոնոր. Այս չէ միջէ ինչ որ Գաղղիոցիք
ազատ սէրը կ'անուանեն: Իբրահիմ է, ադոր
պաշտօնական ջատագովներն հիմա քի-
չուոր են քաղաքակիրք ազգերու մէջ,
բայց գործնական հետեւազներն արգէն

մը Հապէներուն մէջ բարբարստական
նկատելէ տռաջ, պէտք կ'ըլլար որքաղա-
քակիրթ քրիստոնեայ ժողովուրդը իրենց
ևս գէթ մասամբ իւիք տակաւին բար-
բարոս ըլլալը խօստափանէին:

զան բառամասնութեամբ որպէս տօսագէտով ամուսնութեան ամենէն կատարեալ, ամենէն իսէալ, ամենէն բանատեղծական ձեւն է ոնքքակտելի ամուսնութիւնը։ Մի՛ կարծէք թէ այս իմաստասէրք Յիսուսէն միայնակընուած են։

Սիրոյ յառերժական ութառը, փոխադարձ
հաւատաբառութեան երդումն որցկեանս
կը տեսէ, որ չի խզուիր, և որպէս զի
չխզուի՝ իւր բնութեամբ իսկ անխզելի
կը նկատուի, հորկաւ աւելի բարձր,

աւելի վսեմ ըստոնում. մը կ'ենթագրէ
ամուսնական միութեան, քան առեւ-
տրական պայմանագրութեան մը պէս
ըստ կամս խղելի միութինը. զոր ժո-
ղովուդոց գործնական կեանքի աննա-
հանցին պահանջն ընդունել պուտծ է

Հասլոյր պահածոչն ըստուսիլ տուած է
բազում ուրեք:

մէջ, բոյց ամենէն կատարեալը կը
նկատին զայն որ Եկեղեցւոյ մէջ կ'օրհ-
նուի, և անլուծելի կը հաշտկուի: Բար-
քարս պէտք չէ ըլլայ ժողովուրդ մը
որ ամուսնութեան մասին այսքան բարձր

գաղափար մը կը տածէ։ Ինչ որ ալ
ըլլան իրենց բարքերն և ո՞րպիսի աղա-
տութիւններ ալ իրենք իրենց ներած
ըլլան տառւնական գործերու մէջ՝
գիտցեր Են գերազանց խտել մը մացնել
Կոն հասի ամուսնութեան մէջ։ Կ հա-

սոյն քակ ամուսնութեան մէջ, և հարկաւ՝ քանի կլիթուին ու զարդանան՝ այն իտէալին համնելու ջանադիր պիտի ըլլան։

Նոյն խակ այն քրիստոնեայ ժողովրդոց
մէջ որք ամուսնութիւնն անլուծելի

